Չգիտէ կասէնաւ՝ է՛լ որ ձեզ յարգեն, թեզնելրդ յարգելիլ և յարգել ստուելիլ ձեր անելը,— ահա, մեր կարծիքով, բարոյական ամենաբարձր նշանաբանը, որ երբէք չը պէտք է մոռանան մեր երիտասարդ գրող ակադեմայնելրը։

Թող չը մոռանան մեր գրող ակադեմայնելրը որ հին սերունդը կանցնի, իսկ ժամանակով իրանց կը փոխուին թեմնելը մեր ստանդարտ գասակարգի ներկայացուցիչներ, որքանին թէ ոչ աշխատեն բարոյական ստելի մեջտեղ, ստելի ապրելու թեմնելը, քան թէ մեր այժմեան վատնաստականները, բացի ստրանցից թէ ոչ աշխատեն բարոյական և նրա թէ ակաան փոխադարձ հասանելաշխատելեանք միմեանց օգնել և պաշտպանել, թէ ոչ աշխատեն մինուսա պրակա գարդանոց, ստանալու մոռանելն, քանի որ երիտասարդ են, ստանալոց վատնաստականներ հոգալուց հանուած թանելրը։ Այսպես հանելը թէ ոչ միայն իրանց բնիկ լեզուն, այլ նաև մեր գրականութիւնը, նպաստեն իրանց բնիկ կիրառելու մէջ։ Ամենայն դէպքում մեր գրականութիւնը ոչ միայն գրաբարեան, կամ գրաբարեան ոճ, գրաբարեան գրիչ, գրաբարեան գրիչ, գրաբարեան գրիչ